شبیه‌ساز سه‌بعدی در برابر کاداور: مقایسه یادگیری و پذیرش فناوری در آموزش آناتومی

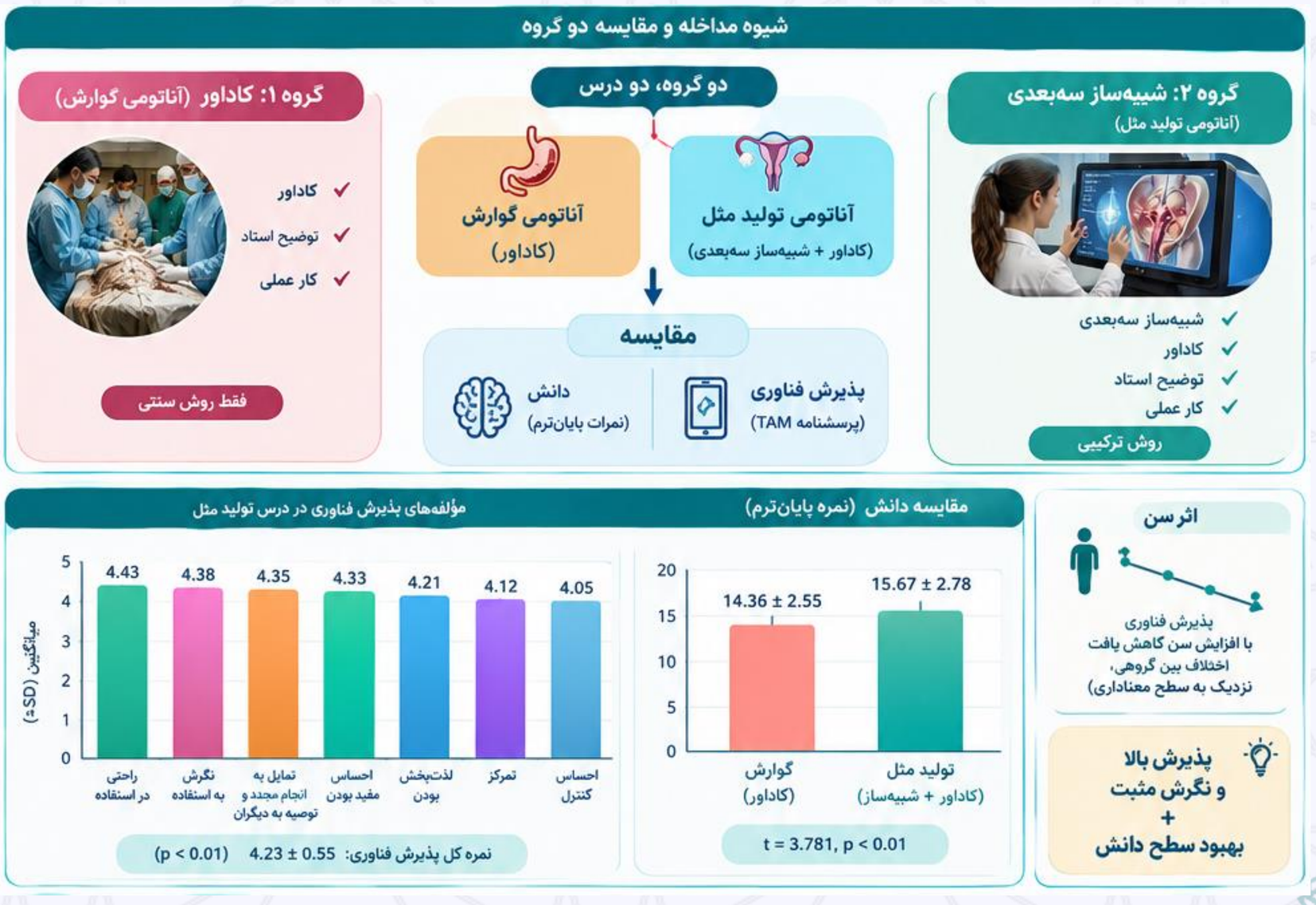
دکتر زهرا کریمیان*[۱]، میترا نحاس،[۲] دکتر محمدحسن کشاورزی[۳]، دکتراشرف حسن پور دهنوی[۴]

۱. دانشیار گروه یادگیری الکترونیکی، دانشکده مجازی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران
۲. کارشناسی ارشد آموزش پزشکی، معاونت بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران
۳. دانشیار گروه آموزش پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران
۴. استادیار گروه آناتومی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

WWW.MAG.NOORGRAM.IR

مقدمه: آموزش آناتومی به عنوان یکی از دروس پایه علوم پزشکی، نقش مهمی در تربیت پزشکان ایفا می‌کند و بخش عملی آن اغلب با استفاده از کاداور (جسد) ارائه می شود. اما این شیوه با محدودیت‌هایی همچون هزینه بالا، دسترسی محدود به جسد، و ملاحظات اخلاقی همراه است .هدف این پژوهش، مقایسه دانش و پذیرش فناوری در آموزش آناتومی به شیوه کاداور و شبیه‌ساز سه‌بعدی است.

روش کار: این مطالعه نیمه‌تجربی تک گروهی در دو درس بر روی ۳۵ دانشجوی پزشکی که در سال ۱۴۰۴ دروس آناتومی سر و گردن و آناتومی تولید مثل را انتخاب کرده بودند، انجام شد. در انتخاب دو درس، تلاش شد دروسی با سطح دشواری مشابه انتخاب شوند. درس آناتومی گوارش به شیوه کاداور و درس تولید مثل علاوه بر روش کاداور، به کمک شبیه‌ساز سه بعدی ارائه گردید. بازه زمانی پژوهش از بهمن ۱۴۰۳ تا تیر ۱۴۰۴ بود. ابزار سنجش پذیرش فناوری، پرسشنامه TAM دیویس (۱۹۹۸) شامل ۲۱ سؤال در ۷ حیطه با مقیاس لیکرت ۵ گزینه‌ای و نقطه برش ۳ بود. برای سنجش دانش، نمرات پایان‌ترم دانشجویان مقایسه شد. داده‌ها با نرم‌افزار SPSS 24و آزمون‌های t تک‌نمونه‌ای و t گروه‌های مستقل تحلیل گردید.

نتایج: بر اساس نتایج، کیفیت مؤلفه‌های پذیرش فناوری در درس تولید مثل در سطح مطلوب و معنادار قرار داشت .(p < 0.01) بالاترین میانگین مربوط به احساس راحتی در استفاده (0.58± 4.43) بود و پس از آن نگرش به استفاده (0.67± 4.38) ، تمایل به انجام مجدد و توصیه به دیگران (0.77± 4.35) و احساس مفید بودن (0.66± 4.33) قرار گرفتند. سایر مؤلفه‌ها مانند لذت‌بخش بودن، تمرکز و احساس کنترل نیز میانگین نسبتاً بالایی کسب کردند. نمره کل پذیرش فناوری (0.55± 4.23) بود که نشان‌دهنده نگرش مثبت و پذیرش بالای فناوری است. در بخش مقایسه دانش، میانگین نمرات پایان‌ترم دانشجویان در درس تولید مثل (2.78± 15.67) به طور معناداری بالاتر از درس گوارش (2.55± 14.36) بود .(t = 3.781, p < 0.01) . پذیرش فناوری با افزایش سن کاهش نشان داد که اختلاف بین گروهی نزدیک به سطح معناداری بود.

نتیجه‌گیری: نتایج این تحقیق نشان داد که استفاده از شبیه‌ساز سه‌بعدی علاوه بر پذیرش بالا و نگرش مثبت دانشجویان، موجب بهبود سطح دانش در مقایسه با روش سنتی آموزش آناتومی مبتنی بر کاداور می‌شود. به نظر می رشد، تلفیق فناوری‌های نوین آموزشی در آموزش های حضوری درس آناتومی می‌تواند به عنوان رویکردی مؤثر در ارتقای کیفیت یادگیری بکار گرفته شود.

واژگان کلیدی: آموزش آناتومی، شبیه‌سازی سه‌بعدی، کاداور، پذیرش فناوری، دانش، دانشجویان پزشکی

Poster ID: 1058 **Email** (Corresponding Author): Karimian@sums.ac.ir